

Tin Lành Theo Ma-thi-ơ (83)
Đức Tin Của Người Đàn Bà Ca-na-an
Ma-thi-ơ 15:21 – 28
Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Kỳ trước chúng ta đã học tập Ma-thi-ơ 15:10 – 20, hôm nay chúng ta học tập đoạn Kinh Thánh kế tiếp:

Ma-thi-ơ 15:21 – 28 ²¹ Đức Chúa Giê-su đi từ đó, vào bờ cõi thành Ty-rơ và thành Si-đôn.
²² Xảy có một người đàn bà xứ Ca-na-an, từ xứ ấy đến, mà kêu lên rằng: “Lạy Chúa, là con cháu vua Đa-vít, xin thương xót tôi cùng! Con gái tôi mắc quỷ ám, khổ cực lắm.” ²³ Nhưng Chúa chẳng đáp một lời. Môn đồ bèn đến gần, cố nài xin rằng: “Xin thầy truyền cho đàn bà ấy về, vì người kêu van ở đằng sau chúng ta.” ²⁴ Chúa đáp rằng: “Ta chịu sai đến đây, chỉ vì các con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên đó thôi.” ²⁵ Song người đàn bà lại gần, lạy Chúa mà thưa rằng: “Lạy Chúa, xin Chúa giúp tôi cùng!” ²⁶ Chúa đáp rằng: “Không nên lấy bánh của con cái mà quăng cho chó con ăn.” ²⁷ Người đàn bà lại thưa rằng: “Lạy Chúa, thật như vậy, song mấy con chó con ăn những miếng bánh vụn trên bàn chủ nó rớt xuống.” ²⁸ Chúa bèn phán rằng: “Hỡi đàn bà kia, người có đức tin lớn; việc phải xảy ra theo ý người muốn!” Cũng một giờ đó, con gái người liền được lành.

Đoạn Kinh Thánh trên thuật lại cuộc đối thoại giữa Chúa Giê-su và một người đàn bà Ca-na-an khi bà cầu xin Chúa trừ quỷ khỏi con gái của bà. Bây giờ chúng ta học tập đoạn Kinh Thánh trên từng bước một.

Chúa Giê-su Chỉ Đến Với Các Con Chiên Lạc Mất Của Nhà Y-sơ-ra-ên

Ma-thi-ơ 15:21 – 24 ²¹ Đức Chúa Giê-su đi từ đó, vào bờ cõi thành Ty-rơ và thành Si-đôn.
²² Xảy có một người đàn bà xứ Ca-na-an, từ xứ ấy đến, mà kêu lên rằng: “Lạy Chúa, là con cháu vua Đa-vít, xin thương xót tôi cùng! Con gái tôi mắc quỷ ám, khổ cực lắm.” ²³ Nhưng Chúa chẳng đáp một lời. Môn đồ bèn đến gần, cố nài xin rằng: “Xin thầy truyền cho đàn bà ấy về, vì người kêu van ở đằng sau chúng ta.” ²⁴ Chúa đáp rằng: “Ta chịu sai đến đây, chỉ vì các con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên đó thôi.”

Đức Chúa Giê-su và các môn đồ đến thành Ty-rơ và Si-đôn, ấy đều là những thành của dân ngoại. Rồi có một người đàn bà Ca-na-an đến kêu cầu Chúa trừ ma quỷ ra khỏi con gái của bà, vì con gái bà bị quỷ ám. Nhưng Chúa không đáp một lời. Khi các môn đồ xin Chúa truyền cho

Đức Tin Của Người Đàn Bà Ca-na-an

đàn bà ấy về vì bà cứ kêu van ở đằng sau, Chúa trả lời rằng: “Ta được sai chỉ đến với các con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên.”

Này là lần thứ hai Chúa Giê-su nói rằng Chúa chỉ đến cùng các con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên. Lần đầu tiên Chúa nói như vậy là khi Chúa sai các môn đồ đi truyền giảng Tin Lành, Chúa dặn bảo họ nên đi về các con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên:

Ma-thi-ơ 10:5 – 8 ⁵ Ấy đó là mười hai sứ đồ Đức Chúa Giê-su sai đi, và có truyền rằng: “Đừng đi đến dân ngoại, cũng đừng vào một thành nào của dân Sa-ma-ri cả; ⁶ song thà đi đến cùng những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên. ⁷ Khi đi đường, hãy rao giảng rằng: “Nước thiên đàng gần rồi.” ⁸ Hãy chữa lành kẻ đau, khiến kẻ chết sống lại, làm sạch kẻ phong, và trừ các quỷ. Các người đã được lãnh không thì hãy cho không.”

Chúa Giê-su hai lần phán rằng Chúa chỉ đến với những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên (Ma-thi-ơ 10:6 và Ma-thi-ơ 15:24), điểm này chỉ ra rằng cứu vớt người dân Do Thái (con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên) là một điều rất quan trọng trong kế hoạch cứu chuộc người đời. Chúa Giê-su hoàn toàn vâng phục ý chỉ của Đức Chúa Trời Gia-vê, Chúa làm y như kế hoạch đã định.

Tại Sao Chúa Giê-su So Sánh Dân Ca-na-an Như Con Chó?

Ma-thi-ơ 15:25 – 26 ²⁵ Song người đàn bà lại gần, lạy Chúa mà thưa rằng: “Lạy Chúa, xin Chúa giúp tôi cùng!” ²⁶ Chúa đáp rằng: “Không nên lấy bánh của con cái mà quăng cho chó con ăn.”

Nhưng người đàn bà ấy không nản lòng, bà đến gần Chúa mà nài xin Chúa. Chúa đáp rằng: “Không nên lấy bánh của con cái mà quăng cho chó con ăn.” Ý của Chúa là rất rõ ràng, Chúa nói rằng ân điển của Chúa Trời là dành riêng cho dân Y-sơ-ra-ên, tại vì chúng là con cái của Đức Chúa Trời, mà người dân Ca-na-an là loại chó, bởi vậy không nên lấy bánh của con cái, tức là ân điển dành riêng cho dân Y-sơ-ra-ên mà quăng cho chó.

Tại sao Chúa Giê-su so sánh dân Ca-na-an như loài chó? Bây giờ chúng ta tra khảo chữ “chó” trong câu nói của Chúa Giê-su. Nguyên văn Hy Lạp của chữ “chó” là “κυνάριον” (kunarion). Ý nghĩa của chữ này là những con chó nhỏ nuôi trong nhà, chứ không phải những con chó hung dữ ở rừng núi. Nguyên văn Hy Lạp của những con chó hung dữ là “κύν” (kuon).

Ma-thi-ơ 7:6 ⁶ Đừng cho chó những đồ thánh, và đừng quăng hột trai mình trước mặt heo, kéo nó đạp dưới chơn, và quay lại cắn xé các người.

Nguyên văn Hy Lạp của chữ “chó” trong câu Kinh Thánh trên Ma-thi-ơ 7:6 là “kuon”, là những con chó hung dữ có thể cắn xé người ta.

Phi-líp 3:2 ² Hãy coi chừng loài chó; hãy coi chừng kẻ làm công gian ác; hãy coi chừng phép cất bì giả.

Nguyên văn Hy Lạp của chữ “chó” trong câu Kinh Thánh trên Phi-líp 3:2 là “kuon”. Sứ đồ Phao-lô so sánh những người làm công gian ác như loài chó dữ có thể giết hại người ta.

Nhưng chữ “chó” mà Chúa Giê-su nói trong Ma-thi-ơ 15:16 không phải là những con chó hung dữ này, mà chỉ là những con chó nhỏ nuôi trong nhà. Nhưng dù sao đi nữa, Chúa Giê-su so sánh người đàn bà Ca-na-an như loài chó nhỏ nuôi trong nhà vậy! Để hiểu rõ điểm này, chúng ta phải nhìn vào lịch sử của dân Y-sơ-ra-ên và dân Ca-na-an trong Cựu Ước.

Sáng Thế Ký 12:5 – 7 ⁵ Áp-ram dẫn Sa-rai, vợ mình, Lót, cháu mình, cả gia tài đã thu góp, và các đầy tớ đã được tại Cha-ran, từ đó ra, để đi đến xứ Ca-na-an; rồi, chúng đều đến xứ Ca-na-an. ⁶ Áp-ram trải qua xứ này, đến cây dẻ bộp của Mô-rê, tại Si-chem. Và, lúc đó, dân Ca-na-an ở tại xứ. ⁷ Đức Gia-vê hiện ra cùng Áp-ram mà phán rằng: “Ta sẽ ban cho dòng dõi người đất này!” Rồi tại đó Áp-ram lập một bàn thờ cho Đức Gia-vê, là Đấng đã hiện đến cùng người.”

Đoạn Kinh Thánh trên Sáng Thế Ký 12:5 – 7 chỉ ra rằng Áp-ram (tức là Áp-ra-ham) dắt cả gia đình đến mảnh đất của Ca-na-an, lúc đó dân Ca-na-an đang ở trong xứ đó. Chúa Trời Gia-vê hẹn rằng Ngài sẽ ban mảnh đất này cho dòng dõi của Áp-ram.

Xuất Ê-díp-tô Ký 3:8 ⁸ Ta ngự xuống đặng cứu dân này khỏi tay người Ê-díp-tô, dẫn từ xứ ấy lên đến một xứ kia đẹp đẽ và rộng rãi, đượm sữa và mật, tức là nơi dân Ca-na-an, dân Hê-tít, dân A-mô-rít, dân Phê-rê-sít, dân Hê-vít và dân Giê-bu-sít ở.

Đoạn Kinh Thánh trên Xuất Ê-díp-tô Ký 3:8 là lời của Đức Chúa Trời Gia-vê nói cùng Môi-sê rằng Ngài sẽ giải cứu dân Y-sơ-ra-ên khỏi tay của người Ê-díp-tô và dẫn đưa họ đến một xứ là nơi mà dân Ca-na-an và nhiều dân ngoại khác đang ở.

Đức Tin Của Người Đàn Bà Ca-na-an

Giô-suê 16:10 ⁹ Người Ép-ra-im cũng có những thành và làng riêng ra giữa sản nghiệp của người Ma-na-se. ¹⁰ Song họ không đuổi được dân Ca-na-an ở tại Ghê-xe; nên dân Ca-na-an ở giữa Ép-ra-im cho đến ngày nay, nhưng phải nộp thuế. Phần của Ma-na-se, Giô-suê chia cho con cháu Giô-sép địa phận sẽ đánh lấy.

Đoạn Kinh Thánh trên Giô-suê 16:10 thuật lại tình hình sau khi Giô-suê hướng dẫn người dân Y-sơ-ra-ên chiếm lấy đất của dân Ca-na-an, nhưng họ không đuổi được dân Ca-na-an ra khỏi mảnh đất đó. Bởi vậy dân Ca-na-an tiếp tục sống ở giữa người dân Y-sơ-ra-ên thuộc chi phái Ép-ra-im, nhưng họ phải nộp thuế.

1 Các Vua 8:15 – 16 ¹⁵ Đây, là kỷ lục sao Sa-lô-môn đã buộc các lao công cưỡng bách để xây cất đền Đức Gia-vê và cung điện mình, luôn với Mi-lô, vách thành Giê-ru-sa-lem, Hát-so, Mê-ghi-đô, và Ghê-xe. ¹⁶ Pha-ra-ôn, vua của Ê-díp-tô, đã đi lên chiếm lấy Ghê-xe, thiêu đốt nó, và giết những dân Ca-na-an ở trong thành, rồi ban thành ấy làm của vu qui cho con gái mình, là vợ Sa-lô-môn.

Đoạn Kinh Thánh trên 1 Các Vua 8:15 – 16 chỉ ra rằng vua Sa-lô-môn dùng các lao công cưỡng bách để xây cất đền thờ của Đức Chúa Trời Gia-vê và cung điện của vua; Pha-ra-ôn giết đi người dân Ca-na-an trong thành Ghê-xe, để làm sạch thành ấy hầu cho Pha-ra-ôn có thể ban thành ấy làm của vu qui cho con gái của vua, làm vợ của Sa-lô-môn.

Đoạn Kinh Thánh này cho chúng ta thấy rằng dân Ca-na-an ở thành Ghê-xe ở địa vị rất mực thấp hèn, Pha-ra-ôn coi chúng tựa như những đồ dơ dáy mà người phải làm sạch đi rồi người có thể tặng thành Ghê-xe làm của vu qui cho con gái của người, làm vợ của Sa-lô-môn.

Bốn đoạn Kinh Thánh trên Sáng Thế Ký 12:5 – 7, Xuất Ê-díp-tô Ký 3:8, Giô-suê 16:10 và 1 Các Vua 8:15 – 16 cho chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời ban mảnh đất của dân Ca-na-an cho dân Y-sơ-ra-ên, nhưng người dân Y-sơ-ra-ên không đủ sức đuổi dân Ca-na-an ra. Rốt cuộc dân Ca-na-an tiếp tục sống trên mảnh đất đó, nhưng họ phải nộp thuế, và địa vị của dân Ca-na-an là rất thấp hèn, họ bị Pha-ra-ôn coi như đồ dơ dáy.

Sau khi đã hiểu rõ lịch sử bối cảnh giữa người dân Y-sơ-ra-ên và người Ca-na-an, chúng ta thấy tại sao Chúa Giê-su nói người dân Ca-na-an tựa như những con chó nhỏ nuôi trong nhà của người Y-sơ-ra-ên.

Đức Tin Của Người Đàn Bà Ca-na-an

Ma-thi-ơ 15:27 – 28 ²⁷ Người đàn bà lại thưa rằng: “Lạy Chúa, thật như vậy, song mấy con chó con ăn những miếng bánh vụn trên bàn chủ nó rớt xuống.” ²⁸ Chúa bèn phán rằng: “Hỡi đàn bà kia, người có đức tin lớn; việc phải xảy ra theo ý người muốn!” Cũng một giờ đó, con gái người liền được lành.

Khi người đàn bà nghe rằng Chúa Giê-su so sánh bà như một con chó nhỏ nuôi trong nhà của người chủ Y-sơ-ra-ên, bà không cãi lại, và bà nói rằng: “Lạy Chúa, thật như vậy, song mấy con chó con ăn những miếng bánh vụn trên bàn chủ rớt xuống.” Rồi Chúa khen ngợi đàn bà này có đức tin lớn, và Chúa ban cho con gái của bà được lành.

Người đàn bà Ca-na-an này thấy rõ tình trạng thấp hèn của mình, bà không giận hờn và không nản lòng, bà vui lòng chấp nhận tình trạng thấp hèn đó. Đây chính là một trong 3 thành phần quan trọng của đức tin mà tôi đã giải thích trong bài giảng “Sợ Hãi Và Ít Đức Tin” (Ma-thi-ơ 8:23-27):

- Một tâm hồn khoan dung sẵn sàng tha thứ người khác.
- Một tâm hồn tự hạ mình xuống vì nhận thấy sự bất xứng của mình trước mặt Chúa Trời.
- Hết lòng hết sức làm trọn công việc Ngài giao cho mình làm

Sự Chết Của Chúa Giê-su Trên Cây Thập Tự Đã Phán Tan Sự Thù Nghịch Giữa Dân Y-sơ-ra-ên Và Các Dân Ngoại

Nhưng tại sao khi Chúa Giê-su đã sống lại từ kẻ chết thì Chúa bảo các môn đồ đi truyền giảng Tin Lành trên khắp thế gian bắt đầu từ Giê-ru-sa-lem mãi cho đến cùng trái đất:

Ma-thi-ơ 28:18 – 20 ¹⁸ Đức Chúa Giê-su đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: “Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta. ¹⁹ Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, ²⁰ và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các người. Và này, ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế. “

Công Vụ Các Sứ Đồ 1:8 ⁸ Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các người, thì các người sẽ nhận lấy quyền phép, và làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất.

Ấy là tại vì khi Chúa Giê-su chịu chết trên cây thập tự để chuộc tội cho loài người, thân thể của Chúa đã phá hủy cái tường ngăn cách giữa người Do Thái và dân ngoại:

Ê-phê-sô 2:11 – 16 ¹¹ Vậy, anh em, theo xác thật là người ngoại, những kẻ xưng mình là người chịu cắt bì bởi tay người ta gọi anh em là người không chịu cắt bì, hãy nhớ lại lúc trước, ¹² trong thuở đó, anh em không có Đấng Christ, ở ngoài quyền công dân của Y-sơ-ra-ên, chẳng dựa vào giao ước của lời hứa, ở thế gian không có sự trông cậy và không có Đức Chúa Trời. ¹³ Nhưng trong Đức Chúa Giê-su Christ, anh em là kẻ ngày trước cách xa, hiện nay đã nhờ huyết Đấng Christ mà được gần rồi. ¹⁴ Vì, ấy chính Ngài là sự hòa hiệp của chúng ta; Ngài đã hiệp cả hai làm một, phá đổ bức tường ngăn cách, ¹⁵ là sự thù nghịch đã phân rẽ ra, bởi vì Ngài đã đem thân mình mà trừ bỏ luật pháp của các điều răn chép thành điều lệ. Như vậy, khi làm cho hòa nhau, Ngài muốn lấy cả hai lập nên một người mới ở trong Ngài, ¹⁶ và vì bởi thập tự giá Ngài đã làm cho sự thù nghịch tiêu diệt, nên nhờ thập tự giá đó Ngài khiến cả hai hiệp thành một thể, mà làm hòa thuận với Đức Chúa Trời.

Đoạn Kinh Thánh trên Ê-phê-sô 2:11 – 16 chỉ ra rằng nhờ huyết của Chúa Giê-su Christ mà dân ngoại đã được đem đến gần. Chúa đã hiệp dân Do Thái và dân ngoại thành một, làm tiêu tan sự thù nghịch phân rẽ. Chúa lấy cả hai lập lên một người mới trong thân của Chúa, và đạt được hòa thuận với Đức Chúa Trời.

Kết Luận

- Chúa Giê-su vẫn giữ kết hoạch cứu chuộc của Đức Chúa Trời Gia-vê, Chúa chỉ đến cùng dân Y-sơ-ra-ên thôi.
- Khi người đàn bà Ca-na-an cầu xin Chúa Giê-su đuổi quỷ ra khỏi con gái của bà, Chúa Giê-su từ chối bà nói rằng: “Không nên lấy bánh của con cái mà quăng cho chó con ăn.” Tại vì địa vị của dân Ca-na-an trong Y-sơ-ra-ên quả thật là rất mực thấp hèn, tựa như con chó nhỏ trong gia đình vậy.
- Người đàn bà này chấp nhận địa vị thấp hèn của mình, bà chỉ cầu xin được ban cho những miếng vụn trên bàn của người chủ.
- Một tâm hồn nhận thấy sự bất xứng của mình chính là một trong 3 thành phần quan trọng của đức tin. Chúa Giê-su vui lòng chữa lành con gái của đàn bà này chính vì bà có đức tin lớn.